

گزاره برگ^۱ تجربه نظام سلامت مکزیک در پوشش همگانی سلامت

۱. افزایش بودجه حوزه سلامت؛ ۲. افزایش پوشش بیمه همگانی سلامت؛ ۳. کاهش نابرابری در هزینه های سلامتی با کاهش پرداخت مستقیم از جیب و محافظت در برابر خداد هزینه های کمرشکن.

اهداف مذکور برای تمام شهروندان از سال ۲۰۰۳ برنامه ریزی و در سال ۲۰۰۴ آغاز شد. در این راستا، ابتدا هزینه لازم به عنوان حق بیمه تصویب و این هزینه به صندوق های بیمه مطمئن سپرده شد، به این ترتیب پرداخت مستقیم شهروندان برای هزینه های سلامت حذف می شد. مقدار مشارکت سالانه شهروندان رنجی بین ۶۰ الی ۹۵۰ دلار به ترتیب برای طبقه سوم سطح درآمدی و غنی ترین قشر درآمدی تعیین شد. لذا در این برنامه خانواده ها در پرداخت سهم بیمه مشارکت داشتند اما این شامل تمام خانواده ها نبود. در حدود ۲۰ درصد پایین ترین قشر درآمدی و افرادی که به هر دلیلی شغل خود را از دست داده بوند و بیکار محسوب می شدند حق بیمه پرداخت نمی کردند و از هر نوع پرداخت برای هزینه های سلامتی معاف بودند.

بسته خدمات پایه براساس مداخلات هزینه - اثربخش برای درمان و کنترل مهم ترین عوامل منجر به بیماری و مرگ و میر تدوین شد. همزمان با شروع برنامه های اصلاحات، ارزیابی فناوری های سلامت که از دهه های قبل در مکزیک شروع شده بود به عنوان یک روش علمی در ارزیابی تمام تکنولوژی ها و فناوری ها بازنگری شد و وزارت بهداشت در ارائه داروها و تجهیزات پزشکی این موضوع را همزمان با اصلاحات به طوری جدید بازنگری و آغاز

در طی دو دهه اخیر، نظام های سلامت دنیا، به دنبال ارائه برنامه پوشش همگانی سلامت مبادرت به اجرای اصلاحات کرده اند.

پوشش همگانی سلامت به عنوان یک راهبرد جهانی، در اهداف توسعه پایدار سلامت درج شده است و این راهبرد منطبق با بخشی از سیاست های کلی سلامت کشور ج.ا. ایران است و دستیابی به آن تا سال ۱۴۰۴ (۲۰۲۵ میلادی) هدف گذاری شده است.

کشورها برای رسیدن به این راهبرد برنامه های متفاوتی را آغاز کرده اند.

بازدید هیأت عالی رتبه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از کشور مکزیک، شرایطی را فراهم کرد که نظام سلامت این کشور مورد توجه قرار گیرد و برنامه اصلاحات آن در این حوزه مرور شود. آنچه که در این متن کوتاه به آن پرداخته می شود برنامه ها و اهداف اصلی اصلاحات، هزینه اجرای آن در سال های نهایی و مدت زمان اجرای برنامه است.

مکزیک از رده کشورهای با درآمد متوسط رو به بالا و مساحت جغرافیایی وسیع می باشد که در طی دهه گذشته میلادی از نظر اقتصادی در حال رشد بوده است. این کشور دارای جمعیت بالای ۱۱۰ میلیون نفر می باشد که در ابتدای سال های ۲۰۰۰ میلادی، بیشتر از ۵۰ میلیون نفر برای حدود ۶۰ سال تحت پوشش هیچ نوع از بیمه های سلامتی نبودند. در همین راستا، در سال ۲۰۰۳، سیاست های کلی سلامت در این کشور بازنگری شد و با هدف تحت پوشش قرار گرفتن تمام جمعیت برای خدمات سلامتی برنامه اصلاحات نظام سلامت با اهداف زیر شروع شد:

لذا نظام سلامت مکریک توانست تا سال ۲۰۱۴ از سوی مجتمع

بین‌المللی به عنوان الگوی موفق در دستیابی به پوشش همگانی

سلامت معرفی شود، ۲۶,۸۲۵ میلیون دلار آمریکا ([برای سه سال](#))

هزینه صرف کرد. آنچه که دولت مکریک انجام داد – همانگونه

که در اجرای برنامه‌های اصلاحات نظام سلامت در الگوهای

موفق دنیا معمول است – برای اجرای برنامه‌های سلامت، تامین

مالی آنها را از قبل انجام داد. اگرچه بانک جهانی پرداخت بخشی

از این هزینه‌ها را متقابل شد (۱,۲۵۰ میلیون دلار آمریکا)، اما

بیشتر این هزینه‌ها از سوی دولت تامین گردید.

کرد. پایش و ارزیابی برنامه اصلاحات با تقویت نظام اطلاعاتی

حوزه سلامت مد نظر قرار گرفت.

اجرای برنامه‌ها منجر به این شد که ۵۲۶ میلیون نفر (بنجاه و دو

میلیون و شصصد هزار نفر) تحت پوشش بیمه همگانی سلامت

قرار گرفتند و به این ترتیب کشور موفق شد به پوشش همگانی

سلامت در کمتر از یک دهه دست یابد.

خولیو فرانک در فاصله ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ وزیر بهداشت مکریک بود.

دکتر فرانک که بعد از این داشکده بهداشت هاروارد شد، به عنوان

معمار نظام سلامت مکریک شناخته می‌شد. برنامه اصلاحات

او در مکریک *Seguro Popular* (برنامه سگورو-

بیمه عمومی) نامیده شده است. هدف برنامه سگورو اطمینان از

این موضوع بود که تمام شهروندان، بهویژه فقیرترین قشر به تمام

خدمات درمانی و بهداشتی (و پیشگیری) دسترسی داشته باشند.

بیانیه دکتر فرانک در ابتدای شروع برنامه این بود:

"تا ماه آوریل سال ۲۰۰۰، تمام شهروندان مکریکی

با هر سطحی از وضعیت اقتصادی-اجتماعی باید در

برابر هزینه‌های سلامت محافظت شوند و نباید در

برابر این هزینه‌ها فقیر شوند و یا بدایل عدم دسترسی

ناشی از فقر، دچار مرگ شوند".

از طرف سازمان‌ها و مجتمع بین‌المللی این برنامه در سال ۲۰۱۴

به عنوان یک الگوی موفق معرفی شد. یکی از مهم‌ترین موارد

کلیدی در موفقیت این برنامه ارائه نقش تولیتی به نظام سلامت

در هزینه کرد برای برنامه اصلاحات بود.